

V PODRUČÍ SURIKAT SEDMÉHO NEBE

Tři sáhy nezlomného příčí se jak v krku kost.
Paralyzují slzavou řeku, nárokují totální
přítomnost.

A bdít bolí. Bolí například lodě zpod víček, které
ještě včera přivázely kávovou barvu očí, a dnes
jsou z nich vraky, trosky rozštípané o krystaly soli,

a toto ne každý ve mně zvládá, ne všichni jsme
uchopitelní do vět. A stane-li se, že křehcí omdlí,
jejich vědomí jsou obratem nahozena, musí zpět.
Dějí se tři sáhy nezlomného.

K čertu s kulkou, zastavenou vprostřed střelby.
S verši na papíře, který v ohni neshořel by.
K čertu nebo lépe – do kosmické řítě. Jestli ženy
zamknou si mě obkročmo a jejich stehna nevyzáří
Miluji tě.